

“मीठे बच्चे- तिमीहरूको यो ब्राह्मण कुल बिल्कुल अनौठो छ, तिमी ब्राह्मण नै ज्ञानी हो, तिमीले ज्ञान, विज्ञान र अज्ञानलाई जान्दछौ ।”

प्रश्न:- कुन सहज पुरुषार्थले तिमी बच्चाहरूको दिल सबै कुराबाट हट्दै जान्छ ?

उत्तर:- केवल रूहानी धन्दामा लाग, जति-जति रूहानी सेवा गरिरहन्छौ त्यति अरू सबै कुराबाट स्वतः दिल हट्दै जान्छ । राजाई लिने पुरुषार्थमा लाग्नेछौ । तर रूहानी सेवाको साथ-साथै जो रचना रचेका छौ, त्यसको पनि सम्हाल गर्नु छ ।

गीत:- जो पिया के साथ है...

ओम् शान्ति । पिया भनिन्छ बाबालाई । अब बाबाको अगाडि त बच्चाहरू बसेका छन् । बच्चाहरू जान्दछन्, हामी कुनै साधु संन्यासीका अगाडि बसेका छैनौ । उहाँ बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, ज्ञानद्वारा नै सद्गति हुन्छ । भनिन्छ- ज्ञान, विज्ञान र अज्ञान । विज्ञान अर्थात् देही-अभिमानी बन्नु, यादको यात्रामा रहनु र ज्ञान अर्थात् सृष्टि चक्रलाई जान्नु । ज्ञान, विज्ञान र अज्ञान- यसको अर्थ मनुष्यले बिल्कुल जान्दैनन् । अहिले तिमी हो संगमयुगी ब्राह्मण । तिमीहरूको यो ब्राह्मण कुल अनौठो छ, यसलाई कसैले जान्दैन । शास्त्रहरूमा यी कुरा छैनन्- ब्राह्मण संगममा हुन्छन् । यो पनि जान्दछन्- प्रजापिता ब्रह्मा थिए, उनलाई आदि देव भनिन्छ । आदि देवी जगत् अम्बा, उनी को हुन् ! यो पनि दुनियाँले जान्दैन । अवश्य ब्रह्माको मुख वंशावली नै हुनुपर्छ । उनी कुनै ब्रह्माकी स्त्री होइनन् । एडाप्ट गर्नुहुन्छ नि । तिमी बच्चाहरूलाई पनि एडाप्ट गर्नुहुन्छ । ब्राह्मणहरूलाई देवता भनिदैन । यहाँ ब्रह्माको मन्दिर छ, उनी पनि मनुष्य हुन् नि । ब्रह्माको साथमा सरस्वती पनि छिन् । फेरि देवीहरूको पनि मन्दिर छ । सबै यहाँका नै मनुष्य हुन् नि । मन्दिर एउटाको बनाइदिएका छन् । प्रजापिताका त धेरै प्रजा हुनुपर्ने हो नि । अहिले बनिरहेका छन् । प्रजापिता ब्रह्माको कुल वृद्धि भइरहेको छ । एडाप्ट गरिएका धर्मका बच्चाहरू हुन् । अहिले तिमीलाई बेहदको बाबाले धर्मको बच्चा बनाउनुभएको छ । ब्रह्मा पनि बेहदका बाबाको बच्चा ठहरिए, यिनलाई पनि वर्सा उहाँबाट मिल्छ । तिमी नाति-नातिनालाई पनि उहाँबाट मिल्छ । ज्ञान त कसैका पासमा छैन किनकि ज्ञानको सागर एक हुनुहुन्छ, उहाँ बाबा जबसम्म आउनुहुन्न तबसम्म कसैको सद्गति हुँदैन । अहिले तिमी भक्तिबाट ज्ञानमा आएका छौ, सद्गतिको लागि । सत्ययुगलाई सद्गति भनिन्छ । कलियुगलाई दुर्गति भनिन्छ किनकि रावणको राज्य हो । सद्गतिलाई रामराज्य पनि भनिन्छ । सूर्यवंशी पनि भनिन्छ । यथार्थ नाम सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी हो । बच्चाहरू जान्दछन्- हामी नै सूर्यवंशी कुलका थियौं, फेरि ८४ जन्म लियौं, यो ज्ञान कुनै शास्त्रमा हुन सक्दैन किनकि शास्त्र हुन् नै भक्तिमार्गको लागि । ती सबै विनाश हुनेछन् । यहाँबाट जो संस्कार लिएर जान्छन् वहाँ त्यसद्वारा सबै बनाउन थाल्दछन् । तिमीमा पनि राजाईको संस्कार भरिन्छ । तिमीहरू राजाई गर्छौं त्यो (साइन्सदान) फेरि त्यस राजाईमा आएर जो सीप सिकेका छन् त्यही गर्नेछन् । जान अवश्य सूर्यवंशी चन्द्रवंशी राजाईमा जान्छन् । उनीहरूमा केवल विज्ञानको ज्ञान छ । उनीहरू त्यसैको संस्कार लिएर जान्छन् । त्यो पनि संस्कार हो । उनीहरू पनि पुरुषार्थ गर्छन्, उनीहरूका पासमा त्यो इलम (विद्या) छ । तिमीहरूका पासमा अर्को कुनै इलम छैन । तिमी बाबाबाट राजाई लिन्छौ । धन्दा आदिमा त त्यो संस्कार रहन्छ नि । कति खिटपिट रहन्छ । तर जबसम्म वानप्रस्थ अवस्था हुँदैन घरबारलाई सम्हाल पनि गर्नु छ । नत्र त बच्चाहरूलाई कसले सम्हाल गर्छ । यहाँ त आएर बस्दैनौ । यस्तो भन्न सकिन्छ जब यस धन्दामा पूरै लाग्छौ तब त्यो छुट्न सक्छ । साथमा रचनालाई पनि अवश्य सम्हाल्नुपर्छ । हो कोही राम्ररी रूहानी सेवामा लाग्छन् भने उनीहरूबाट दिल हट्छ । सम्भन्ध्यन्- जति समय यस रूहानी सेवामा दिइन्छ, त्यति राम्रो । बाबा आउनुभएको छ पतितबाट पावन बन्ने मार्ग बताउन, त्यसैले बच्चाहरूले पनि यही सेवा गर्नु छ । हरेकको हिसाब देखिन्छ । बेहदको बाबाले त केवल पतितबाट पावन बन्ने मत दिनुहुन्छ, उहाँले पावन बन्ने मार्ग नै बताउनुहुन्छ । बाँकी यो देखरेख गर्नु, राय दिनु यिनको धन्दा हुन जान्छ । शिवबाबा भन्नुहुन्छ- मसँग कुनै कुरा व्यापार आदिको सोध्नु छैन । मलाई तिमीहरूले बोलाएका छौ- आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस्, त्यसैले म यिनीद्वारा तिमीहरूलाई बनाइरहेको छु । यिनी पनि बाबा हुन्, यिनको मत अनुसार चल्युपर्छ । उहाँको मत रूहानी, यिनको जिस्मानी । यिनीमाथि पनि कति जिम्मेवारी

रहन्छ । यी पनि भनिरहन्छन्— बाबाको श्रीमत छ मामेकम् याद गर । बाबाको मतमा चल । बाँकी बच्चाहरूलाई केही पनि सोध्नु छ, नोकरीमा कसरी चल्ने, यी कुरामा यी साकार बाबाले राम्ररी सम्झाउन सक्छन्, अनुभवी छन्, यिनले बताइरहन्छन् । म यस्तो-यस्तो गर्छु, यिनलाई हेरेर सिक्नु छ, यिनले सिकाइरहन्छन् किनकि यी सबैभन्दा अगाडि छन् । सबै तुफान पहिले यिनका पासमा आउँछन् यसैले सबैभन्दा बलिया यी छन्, त्यसैले त उच्च पद पनि पाउँछन् । माया बलियो भएर लडाईं गर्छ । यिनले तुरुन्त सबै कुरा छोडिदिए, यिनको पार्ट थियो । बाबाले यिनीबाट यो गराइदिनुभयो । गर्ने-गराउने त उहाँ हुनुहुन्छ नि । खुशीले छोडिदिए, साक्षात्कार भयो । अब म विश्वको मालिक बन्नेछु । यो पाई पैसाको चीजलाई म के गरुं । विनाशको साक्षात्कार पनि गराइदिनुभयो । बुझ्ने, यस पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ । मलाई फेरि राजाई मिल्छ । तब तुरुन्त त्यसलाई छोडिदिए । अब त बाबाको मतमा चलनु छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । ड्रामा अनुसार भट्टी बन्नु थियो । मनुष्यले कहाँ बुझ्दछन् र— किन यी सबै भागे । यी कुनै साधु सन्त त होइनन् । यी त साधारण हुन्, यिनले कसैलाई भगाएका पनि होइनन् । कृष्णको कुनै चरित्र होइन । मनुष्य मात्रको महिमा कुनै होइन । महिमा छ भने एक बाबाको । बस् । बाबा नै आएर सबैलाई सुख दिनुहुन्छ । तिमीसँग कुरा गर्नुहुन्छ । तिमी यहाँ कसको पासमा आएका छौ ? तिमीहरूको बुद्धि वहाँ पनि जान्छ, यहाँ पनि किनकि जान्दछौ— शिवबाबा वहाँ रहनुहुन्छ । अहिले यिनमा आउनुभएको छ । बाबाबाट हामीलाई स्वर्गको वर्सा मिल्नु छ । कलियुगपछि अवश्य स्वर्ग आउनेछ । कृष्णले पनि बाबाबाट वर्सा लिएर गएर राजाई गर्दछन्, यसमा चरित्रको कुरा नै छैन । जसरी राजाको पासमा प्रिन्स पैदा हुन्छ, स्कूलमा पढेर फेरि ठूलो भएर गद्दी लिन्छ । यसमा महिमा वा चरित्रको कुरा छैन । उच्चभन्दा उच्च एक बाबा नै हुनुहुन्छ । महिमा पनि उहाँको हुन्छ ! यिनले पनि उहाँको परिचय दिन्छन् । यदि उहाँले मैले भन्छु भन्ने हो भने त मनुष्यले सम्झन्छन् उहाँले आफ्नै लागि भन्नुहुन्छ । यो कुरा तिमी बच्चाहरूले बुझ्दछौ, भगवान्लाई कहिल्यै पनि मनुष्य भन्न सकिदैन । उहाँ त एकै निराकार हुनुहुन्छ । परमधाममा रहनुहुन्छ । तिमीहरूको बुद्धि माथि पनि जान्छ फेरि तल पनि आउँछ ।

बाबा दूर देशबाट पराइ देशमा आएर पढाएर फेरि जानुहुन्छ । स्वयं भन्नुहुन्छ— म आउँछु सेकेण्डमा । धेरै समय लाग्दैन । आत्मा पनि सेकेण्डमा एक शरीर छोडेर अर्कोमा जान्छ । कसैले देख्न सक्दैन । आत्मा धेरै सूक्ष्म छ । गाइएको पनि छ— सेकेण्डमा जीवनमुक्ति । रावण राज्यलाई जीवनबन्ध राज्य भनिन्छ । बच्चा जन्मियो, बाबाको वर्सा मिल्यो । तिमीले पनि बाबालाई पहिचान गर्नु र स्वर्गको मालिक बन्नु फेरि त्यसमा नम्बरवार पद छ— पुरुषार्थ अनुसार । बाबा धेरै राम्रोसँग सम्झाइरहनुहुन्छ, दुई बाबा हुनुहुन्छ— एक लौकिक र एक पारलौकिक । गाउँछन् पनि— दुःख में सिमरण सब करें, सुख में करें न कोई । तिमी जान्दछौ— हामीलाई जब सुख थियो तब स्मरण गर्दैनथ्यौं । फेरि हामीले ८४ जन्म लियौं । आत्मामा खाद परेपछि डिग्री कम हुँदै जान्छ । १६ कला सम्पूर्ण फेरि २ कला कम हुन्छ । कम पास हुनाको कारण रामलाई बाण देखाइएको हो । बाँकी कसैले धनुष तोडेनन् । यो एउटा निशानी दिइएको छ । यी सबै हुन् भक्तिमार्गका कुरा । भक्तिमा मनुष्य कति भड्किन्छन् । अब तिमीलाई ज्ञान मिलेको छ, त्यसैले भड्काइ बन्द हुन्छ ।

“हे शिवबाबा” भन्नु यो पुकारको शब्द हो । तिमीलाई हे शब्द भन्नु छैन । बाबालाई याद गर्नु छ । चिल्लायौ भने भक्तिको अंश आयो । हे भगवान् भन्नु पनि भक्तिको आदत हो । बाबाले कहाँ भन्नुभएको छ र, हे भगवान् भनेर याद गर । अन्तर्मुख भएर मलाई याद गर । सिमरण (जप) पनि गर्नु छैन । सिमरण पनि भक्तिमार्गको अक्षर हो । तिमीलाई बाबाको परिचय मिलेको छ । अब बाबाको श्रीमतमा चल । यसरी बाबालाई याद गर, जसरी लौकिक बच्चाहरूले देहधारी बुवालाई याद गर्दछन् । स्वयं पनि देह अभिमानमा छन् भने याद पनि देहधारी बाबालाई गर्छन् । पारलौकिक बाबा त हुनुहुन्छ नै देही-अभिमानि । यसमा आउँदा पनि देह-अभिमानि बन्नुहुन्न । भन्नुहुन्छ— मैले यो लोनमा लिएको हुँ, तिमीलाई ज्ञान दिनको लागि म यो लोन लिन्छु । ज्ञान सागर हुँ तर ज्ञान कसरी दिऊँ ? गर्भमा त तिमी जान्छौ, म कहाँ गर्भमा जान्छु र । मेरो गत-मत नै भिन्न छ । बाबा यसमा आउनुहुन्छ । यो पनि कसैले जान्दैनन् । भन्छन् पनि— ब्रह्माद्वारा स्थापना । तर कसरी ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ ? के प्रेरणा दिनुहुन्छ ! बाबा भन्नुहुन्छ— म साधारण तनमा आउँछु । त्यसको नाम ब्रह्मा राख्छु किनकि संन्यास गर्छन् नि ।

तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- अहिले ब्राह्मणहरूको माला बन्न सक्दैन किनकि टुटिरहन्छन् । जब ब्राह्मण फाइनल बन्छन् तब रुद्र माला बन्छ, फेरि विष्णुको मालामा जान्छन् । मालामा आउनको लागि यादको यात्रा चाहिन्छ । अहिले तिमीहरूको बुद्धिमा छ- हामी सो (हामी नै) पहिले पहिले सतोप्रधान थियौं फेरि सतो रजो तमोमा आयौं । हम सो को पनि अर्थ छ नि । ओम् को अर्थ अलग छ, ओम् मतलब आत्मा । फेरि त्यही आत्माले भन्छ- हम सो देवता क्षत्रिय... उनीहरूले फेरि भनिदिन्छन्- हम आत्मा सो परमात्मा । तिमीहरूको ओम् र हम सो को अर्थ बिलकुल अलग छ । हामी आत्मा हौं फेरि आत्मा वर्णहरूमा आउँछ, हामी आत्मा नै पहिले देवता क्षत्रिय बन्छौं । यस्तो होइन- आत्मा सो परमात्मा, ज्ञान पूरा नभएका कारण अर्थ नै अलमल्याइदिएका छन् । अहम् ब्रह्मस्मि भन्छन्, यो पनि गलत हो । बाबा भन्नुहुन्छ- रचनाको मालिक त बन्दिन । यस रचनाको मालिक तिमी हौ । विश्वका पनि मालिक तिमीहरू बन्छौ । ब्रह्म त तत्त्व हो । तिमी आत्मा सो यस रचनाको मालिक बन्छौ । अहिले बाबा सबै वेद शास्त्रको यथार्थ अर्थ बसेर सुनाउनुहुन्छ । अहिले त पढिरहनु छ । बाबा तिमीलाई नयाँ नयाँ कुरा सम्झाइरहनुहुन्छ । भक्तिले के भन्छ, ज्ञानले के भन्छ । भक्तिमार्गमा मन्दिर बनाए, जप-तप गन्यो पैसा बर्बाद गन्यो । तिमीहरूको मन्दिरहरूलाई धेरैले लुटेका छन् । यो पनि ड्रामामा पार्ट छ फेरि अवश्य उनीहरूबाट नै फिर्ता मिल्नु छ । अहिले हेर कति दिइरहेका छन् । दिन-प्रतिदिन बढाइरहन्छन् । यिनीहरूले पनि लिइरहन्छन् । उनीहरूले जति लिएका छन् त्यति नै पूरा हिसाब दिन्छन् । तिमीहरूको पैसा जो खाएका छन्, त्यो पचाउन सक्दैनन् । भारत त अविनाशी खण्ड हो नि । बाबाको जन्म स्थान हो । यहाँ नै बाबा आउनुहुन्छ । बाबाको खण्डबाट नै लिएर जान्छन् भने फिर्ता दिनुपर्छ । समयमा हेर कसरी मिल्छ । यी कुरा तिमी जान्दछौ । उनीहरूलाई कहाँ थाहा छ र- विनाश कुन समयमा आउँछ । सरकारले पनि यो कुरा मान्दैन । ड्रामामा निश्चित छ, कर्जा लिइरहन्छन् । फिर्ता भइरहेको छ । तिमी जान्दछौ- हाम्रो राजधानीबाट धेरै पैसा लिएर गएका छन्, त्यही फेरि दिइरहेका छन् । तिमीलाई कुनै कुराको चिन्ता छैन । चिन्ता रहन्छ केवल बाबालाई याद गर्ने । यादबाट नै पाप भस्म हुनेछ । ज्ञान त धेरै सहज छ । अब जसले जति पुरुषार्थ गरिोस् । श्रीमत त मिलिरहन्छ । अविनाशी सर्जनबाट हर कुरामा मत लिनुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) जति समय मिल्छ त्यति समय रूहानी यो धन्दा गर्नु छ । रूहानी धन्दाको संस्कार बनाउनु छ । पतितलाई पावन बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) अन्तर्मुखी बनेर बाबालाई याद गर्नु छ । मुखबाट हे ! शब्द निकाल्नु छैन । जसरी बाबालाई अहंकार छैन, यस्तै निरहंकारी बन्नु छ ।

वरदान:- बीजरूप स्थितिद्वारा सारा विश्वलाई लाइटको पानी दिनेवाला विश्व कल्याणकारी भव

बीजरूप स्टेज सबैभन्दा पावरफुल स्टेज हो, यही स्टेजले लाइट हाउसको कार्य गर्छ, यसबाट सारा विश्वमा लाइट फैलाउने निमित्त बन्छौ । जसरी बीजद्वारा स्वतः नै सारा वृक्षलाई पानी मिल्छ यस्तै जब बीजरूप स्टेजमा स्थित रहन्छौ तब विश्वलाई लाइटको पानी मिल्छ । तर सारा विश्वसम्म आफ्नो लाइट फैलाउनको लागि विश्व कल्याणकारीको पावरफुल स्टेज चाहिन्छ । यसको लागि लाइट हाउस बन न कि बल्ब । हर संकल्पमा स्मृति रहोस्- सारा विश्वको कल्याण होस् ।

स्लोगन:- एडजस्ट (मिलनसार) हुने शक्तिले नाजुक समयमा स-सम्मान पास (पास विथ अनर) बनाइदिन्छ ।